

Gene, men saa vidt jeg ved, ere de samlede Tjenestedage ikke saa mange som vore. Og naar man har læst Bladene i den senere Tid, vil man flere Gange have stødt paa den engelske Territorialhær. Paa Grund af Ængstelse for Invasion af en fremmed Magt har man i den senere Tid slaaet til Lyd for Indførelse af almindelig Værnepligt. Men man har der foreslaaet en meget kortere Tjenestetid end her, saa vidt jeg ved 4 Maaneder. Naar man i det hele erindrer sig forskellige Tildragelser fra den sidste Tid, forekommer det mig, at alt tyder paa, at en kortere Uddannelsestid ikke vil være uforvarlig. Jeg skal saaledes minde om Boererkrigen, hvor det lille tapre Bondefolk ikke havde nogen lang militær Uddannelse, men de forstod at udnytte Terrainet og bruge deres Geværer, sikkert de 2 Ting, som særlig ere af Vigtighed for en Soldat i vore Dage. Jeg mener altsaa, at man skal have kortere Uddannelsestid samtidig med, at man indkalder nogle flere.

Før der foreligger betydelige Ændringer i Forslaget, vil jeg derfor ikke kunne give det min Stemme. Før at faa Forsvarslovene behandlede færdig maa der gøres Indrømmelser, og den ene Part maa ikke forlange, at den anden Part skal gaa hele Vejen, vi maa komme hinanden en Smule i Møde. Det blev af den ærede Ordfører udtalt, at han var tilbøjelig til, naar Forhandlingerne igen blev optagne, at komme ind paa Spørgsmaalet om den kortere Uddannelsestid, og jeg sætter derfor min Forhaabning til, at der da vil blive taget Hensyn til disse Ønsker, der deles ikke blot af mange herinde, men af store Dele af den danske Befolkning.

Med Hensyn til Rytteriet er der jo foretaget en betydelig Indskrænkning, jeg er der bleven lidt skuffet, jeg havde i Virkeligheden ventet, at man havde foreslaaet større Indskrænkninger der. Det havde i Forsvarskommissionen været paa Tale helt at afskaffe Husarerne, der jo ere et dyrt Korps, vistnok det dyreste, vi overhovedet have. Vi ere jo ogsaa sikkert enige om, at af Paradevæsen skulle vi have saa lidt som muligt. Der vilde derfor have været god Konsekvens i at slette hele dette Korps. Jeg skal dog ikke fordybe mig heri, da det ikke vil føre til noget Resultat, jeg har kun lige villet berøre det.

Jeg vil derimod tillade mig nogle Udtalelser med Hensyn til de foreslaaede Lønningslove. Vi have i sidste Rigsdagssamling og til Dels ogsaa i denne levte i

en Lønningslovenes Tid, en hel Række Lønningslove ere jo blevne færdige. Adskillige af Forslagene have været vel begrundede, men andre burde efter min Mening ikke have været med. Men naar man nu er gaaet til Lønningsforhøjelser for andre af Statens Embedsmænd, er det jo ret naturligt, at der kommer Krav ogsaa paa dette Omraade, idet man her ikke har givet Lønningsforhøjelse i over en Menneskealder. Jeg lægger dog ikke Skjul paa, at selv om der her er foretaget flere Nedsættelser, kunde man efter min Mening godt være gaaet en Del længere uden at være gaaet disse Folk for nær. Kaptajnernes Slutningsløn sættes til 4,200 Kr. Havde man sat 4,000 Kr., vilde man have ligestillet dem med Adjunkerne ved Latin-skolerne, og det vilde have været en fuldt tilstrækkelig Løn for det Arbejde, de udføre. Men naar der er Tale om saa store Lønforhøjelser, hvorved Officererne i det hele ville blive godt stillede, ogsaa sammenlignet med andre Embedsmænd, forekommer det mig lidt mærkeligt, at man har bibeholdt Bestemmelsen om, at Officererne kun skulle betale 2 pCt. i kommunal Afgift. Naar vi bevilge store Summer til Lønforbedringer for Officererne, er det i Virkeligheden ikke fuldt forsvarligt at lade dem indtage denne Særstilling, hvorved de i mange Tilfælde slippe med at betale Fjerde- eller Femtedelen af, hvad Folk med lignende Løn betale til de forskellige Kommuner. Bestemmelsen skyldes sikkert den Omstændighed, at Officererne ikke have fuld Raadighed over, hvor de faa deres Beskæftigelse og komme til at bo, men skal det være en bestemt Skatteprocent, bør Forslaget i hvert Fald rettes paa dette Punkt. Det er ganske vist kun et lille Spørgsmaal, men jeg mener, at man ikke bør lade en saadan Bestemmelse blive staaende samtidig med, at disse Love vedtages.

Det blev sagt af den ærede Ordfører, at han ikke vilde lægge Skjul paa, at der indenfor Reformpartiet var stærke Ønsker om at komme saa langt ned med de aarlige Udgifter, at de kun blev 1 Mill. Kr. højere end nu. Deri havde den ærede Ordfører sikkert Ret. Ja, jeg tror i Virkeligheden, at han udmærket godt kunde have udtalt, at der var stærke Ønsker om ikke at komme højere op, end vi ere for Tiden. Ganske vist kan man ikke sige, at et 100,000 Kr. her gør fra eller til, men Bestræbelserne bør i hvert Fald rettes mod, at de aarlige Udgifter saa vidt muligt